

S ha felgyorsul, mint a Kasabian! - vágom vissza én is vigyorogva.

Ez persze nem teljesen igaz, de az a szám tényleg hasonlított egy picit. Ez egyáltalán nem baj, sőt.

A [Beyond the Hills](#) című, az új néven a bemutatkozó albumnak számító lemez egy **hallgatható**, korrekt anyag, ami a műfajban megállja a helyét.

A Face Today-tól a Palma Hills-ig

Istenigazából, ha hasonlítanom kellene valamihez a volt **Face Today** zenekar jelenleg **Palma Hills** néven futó produkcióját, akkor három magyarországi együttes feltétlenül meg kell említenem.

Sőt, pozitív értelemben teszem ezt, mert férfiasan bevallom, hogy a mai magyar rockzenekarok közül én nagyon szeretem a [Middlemist Red](#) – **Ivan and the Parazol** által fémjelzett vonalat (plusz kicsit idetolnám talán még a

[Fran Palermó](#)

[t](#)

is).

Arctic Monkeys, vagy a név és (kissé) stílust váltott Palma Hills erre a vonatra igyekszik

Dombon innen, dombon túl

Tulajdonképpen alternatív, brit-popos muzsika ez a javából, nem a slágeres fajtából, hanem abból a magába forduló, mesélős, tépelődős félőből.

Az egykor deszkás amerikai punkon, **Green Day**-en, **Sum 41**-en felcseperedett srácok mára egy letisztultabb, dögösebb brit-vonal felé kacsintgatnak, legyen az mondjuk az **Arctic Monkeys**

Jó, elég a hasonlítatásból

A Palma Hillst illetően nem egy világmegváltós, pózör hőszenekarral van dolgunk, s még csak azzal az esettel sem állunk szemben, hogy „Kurvajó ez a gitáros, hogyhogy még ezeknél játszik?”

Mert az egészben talán tényleg az a legfaszább, hogy **így szólnak jól, négyen együtt.**

A38

Mondjuk az [A38 hajón adott koncertjük](#) az itthoninál azért mozgalmasabb volt, de az ott készült interjúban mind **Előd**, mind **Arni** mondanak okos dolgokat. Például azt, hogy Románia, illetve az itteni zenehallgatók inkább a DJ-kultúrára, az elektronikára, a slágertémákra vannak rákattanva.

Ami nagyon dicséretes, hogy a Palma Hills, mint együttes nem elégszik meg azzal a szinttel, hogy évente van 3-4 kocsmakonzert, négy-öt fesztiválfellépés,

csíkgyergyó plusz tusványoskicsisátor,

oszt jónapot. Vagy hogy szőkőévben eljátssza a dalunkat egy egyébként hallgathatatlan rádió, ahol a tréningnadrágos dídzsének egy üveg whisky a játszási díja és még azt is be kell nyelni tőle, hogy lefikáz.

Táncolni az ismerősöm sem állt fel

a majdnem másfélórás koncerten, ahogy más sem a G. Caféban – ez egyfajta szokás errefelé, hiszen a **Bagossy Brothers Company**-n kívül nem nagyon láttunk olyan csapatot az itteniek közül, aki saját szerzeményeivel felállított volna jó sok embert a G-ben.

Kicsit így szokta ezt meg mindenki, de ezt elősegítendő nem veszik ki az asztalokat sem, hiszen főleg a kortárs dzsessz, ami gyakran van a kultúrkocsmában.

Egy koncert azonban tud úgy is jó lenni, hogy ülünk, mert nemcsak az a rakendről, amikor

a biciklit is leverjük a falról.

A Palma Hills eddigi tevékenységének lenyomata a lemez, amit **fizikai formátumban is lehet kapni** a srácoknál – vannak annyira jó értelemben vett konzervatívak, hogy csináltatnak cédéket, sőt még a dalszövegeket is beleírják.

A tizenegy számot tartalmazó anyag az Ivan and the Parazol billentyűse, **Beke István** hangmérnöki munkáját (is) dicséri, a borítót pedig Vitáris Iván (az említett együttes énekese) készítette.

Egyébként ők sem olyan rég rukkoltak elő [egy újabb jó lemezzel](#).

A **Palma Hills** idén a **Fishing On Orfű** fesztiválon is fellép – ez az a kedvenc kis fesztiválunk, ezen lép fel a magyarországi alternatív rockzene színe-java, az a közeg, akik közé valójában a Palma Hills is tartozna.

Az sem mellékes, hogy ma (március 10, péntek) este **CsíkSZeredában** is meg lehet hallgatni őket

A hónap végén egy szófiai klubban, a szerbiai Nis városában, illetve Szegeden is fellépnek.